Ч. 200 Второк 5 (18) вересня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вістя політичні.

(Цісар в Галичині. — Положенє в Чехії. — З полудневої Африки.

В суботу о годині $1^{1}/_{2}$ в полудне велів Цісар закінчити маневри і вернув двірским поїздом о годині 1-ій до Ясла. Вчера відбуло ся під проводом Цісаря обговоренє маневрів, а о годині 5-ій по полудни Цісар стращаний на двірци представителями властий і населенєм від'їхав з поворотом до Відня. Войска почали вертати з поля маневрів зараз в суботу по полудни.

Hlas Naroda доносить на підставі — як каже — найпевнійшої інформациї, що до судових і скарбових властий видано тайне порученє, аби абсолютно усунути ческий язик з внутрішної урядової служби. Hlas Naroda пише, що коли Молодочехи ухвалили провадити обструкцию, остерігали їх, що наслідком тої ухвали ческий нарід потерпить великі шкоди. Ціла отже вина паде на Молодочехів. Hlas Naroda доносить також, що проектовані суть персональні зміни. Politik також потверджує донесенє о тайнім розпорядженю до властий о язикових справах. Дневник той впевняє, що правительство окрім розвязаня палати не гадає впливати на вибори, ані розпочинати угодової акциї. Нині все залежить від виборців. Супротив грозьби адміністративного гнобленя — ческі виборці повинні добре застановити ся над тим, чи добре роблять, вяжучи послів з гори обструкцию. Они повинні обмежити ся лише що до політичних засад, а вибір тактики лишити у знаню будучих послів. В новій палаті може именно утворити ся така констеляция, що опозиция буде користнійша від обструкциї.

Виконуючий комітет молодоческого сторонництва видав відозву до ческого народу, в котрій обговорює розвязанє парляменту і взиває его до вибору опозицийних кандидатів. Против тої відозви виступає дуже остро Neue fr. Presse против ставляючи її слова Монарха висказані до польских послів в Яслї.

В полудневій Африці війна клонить ся до кінця. Войска ґен. Робертса обсаджують місто за містом і вскорі всі важнійші місцевости будуть в їх руках а Бури будуть мусїли вже хочби задля недостачі муніциї запестрати війни. Після нинїшних телєґрам обсадив ґен. Френч місто Барбертон послідну важнійшу місцевість коло портуґальскої границї і забрав там богато зелїзничих волів, 43 льокомотив, богато оружия і поживи на три тиждні. Також взяв Френч 100 Бурів до неволї. З Оранїї знов доносять, що під Вінбурґом побив Макдональд один відділ бурский, взяв 3 армати, 33 вози з поживою і 700 до 800 Бурів. Против звістної проклямациї льорда Робертса про анексию Трансвалю оголосило бурске посольство з Фішером на чолї протест „до свобідних народів“, заявляючи в нім, що анексия не може довести до зложеня Бурами оружия і закінченя війни. Анексия Трансвалю есть подоптанєм прав народів.

Новинки.

Львів дня 17-го вересня 1900.

— **Відозва.** Страшний огонь навістив наше село Ущню дня 18 серпня с. р. При сильнім вітрі пішло за дві години 24 хат з господарскими будинками, з усїми засобами збіжа і паші, а 34 родин лишило ся на улици. Мало хто встиг вихопити що найпотрібнійшу одежу та знаряди домашні; згоріло навіть кількоро штук худоби. Самої необезпеченої шкоди є більше як на 15.000. Доси одержали нещастні погорільцї поміч тілько від поблизьких громад, та ся поратівля не вистарчить. Тут нема зерна, нї на поживу, нї на сїйбу, а холод наступає, що треба на зиму хати, одежі, обуви та й паші купити для худоби. Тому відзиваємо ся именем тих нещастних до всїх громад в краю: Просимо Вас Всч. отцї духовні, Вас Вп. панове начальники громад, Вас Читальні і Братства церковні — займіть ся щиро гіркою долею наших погорільцїв, збирайте ласкаво добровільні датки на їх користь та присилайте призбиране на руки одного з підписаних. Бог за насиченє голодних і потїшенє засмучених щедро Вам нагородить! На сїм місци дякуємо тим людям із Сасова, Жулич, Черемошні і Білого Каменя, що прийшли з номочию нашим погорільцям. Именем комітету *о. Лев Сїлїньский, Юрко Гроничка* начальник громади, *Е. Гурский.*

— **Огні.** В Станиславові згорів дня 13 с. м. великий склад дерева і паркетів купця Бретгольца при ул. Бельведерскій. Шкода дуже велика.

5)

ДВА АНҐЛІЙЦЇ.

(З нїмецкого — Ернеста Райнгольда Яна.)

(Дальше).

— А, наша поважна сусїдка! Яка радість для мене! Ви не бояли ся іти до того старого гнїзда лицарів-розбишак?

— Чогож би я тут могла бояти ся, де так сказатиб я виросла? — відповіла Валерия. — Перше бо, коли замок стояв якийсь час пусткою, ми діти часто сюди уганяли. Навіть біла женщина, що має тут являти ся, завдавала нам лиш мало страху.

Панна Роґґенгавзен окинула оком бездоганну одіж Валериї і сказала:

— Мусите менї оповісти ту леґенду, люба дитино. Як кожда стара панна, люблю дуже такі історії.

— Не жартуйте лиш, яка з вас стара панна, бо хиба би й я мусїла так називати ся. А о історії про білу женщину дам вам книжку нашого сьвященика. Я сама хоч як була цїкава, нїколи тої женщини не бачила. На всякий спосіб раз лучилось менї тут щось дивного.

Елеонора спитала з щиростию:

— Чи можу знати, люба сусїдко?

Валерия засьміяла ся.

— Цїлковита противність білої женщини.

— Ви мене дуже зацїкавили! Чей не чорний мужчина? Прошу, прошу, оповіджте менї.

— Ей, знуджу вас тим дитиньством.

— Щож ви о менї гадаєте? — промовила з докором панна Елеонора і Валерия розпочала не вагуючись:

— Одного осїнного вечера бавились ми тут в хованку, і я сховала ся до одного напів розваленого підземного хідника, що, як кажуть, веде аж понизше нашої фабрики. Нараз....

— Простїть; ви так красно оповідаєте — перебила її Елеонора — мушу вас поцїлувати. І панна Роґґенгавзен поцїлувала Валерию. — Чогож ви так налякали ся? Я ж не мужчина! Прошу, прошу дальше!

— Нараз побачила я на мурі страшенну чорну женщину. „Чого утїкати, дитино?“ — каже она до мене. — „Не маєш нїчого для старої циганки? Я тобі за те поворожу!“.... В найбільшім страху перешукала я свої кишенї і дала їй дрожачою рукою срібний ланцушок. — „Добре мала“ — сказала циганка, — взяла мою руку і довго та поважно на неї дивилась. Ти, дитинко будеш дуже щаслива, або дуже нещаслива“, — промовила вкінци.

Елеонора голосно розсьміяла ся.

— Я би вам майже то само виворожила з ваших очий, люба дитино — сказала до Валериї.

— Але она сказала ще що иншого — говорила Валерия дальше, сьміючись. „Коли стрітиш білу жінку, а она тебе поцїлує, будеш панею на Лїндеґу. На жаль біла жінка не спішила ся і мене випередили другі. Але досить тої дурницї! Ви щось страшно поважно дивите ся, замість мене висьміяти.

Панна Роґґенгавзен дїйстно стратила всю веселість.

— Мушу ще раз вам придивити ся — сказала. — Нї, за тим чолом нема підступу.

— Не розумію вас!

Панна Роґґенгавзен почала знов жартувати.

— Подумайте собі, я забобонна! Якої краски моя одіж? Правда що біла? А не поцїлувала я вас?

Дїйстно Елеонора була одїта в цїлком білу одіж. Валерия засьміяла ся і сказала:

— Хоч я направду налякала ся трохи, коли ви мене поцїлували.

— Саме то додає менї віри у ваше щастє. Бо я зробила то мимоволї. Я мусїла вас поцїлувати.

— Га, коли ви тота біла жінка — сказала Валерия — то можу вам пожелати щастя, бо леґенда каже, що она буде ще колись дуже, дуже щаслива.

— Нараз в'язив ся перед обома дївчатами Роберт Турнбель. Елеонора взяла Валерию за руку і сказала:

— Пане Турнбель, передаю панну Фінк під вашу опіку. Коби ви знали о яких тайнах ми лише що говорили, то серце билось би вам не аби як.

При тих словах поцїлувала Валерию і побігла. Роберт попросив Валерию, аби пішла з ним до панї Турнбель. Відтак почав сердечно дякувати за недавну її прислугу, що справдї була правдивим пожертвованєм з її сторони. Она відповіла, що та мала поміч, яку она єму тодї подала, не варта й бесїди. Але Роберт

— **Новий польский театр у Львові** буде отворений в перших днях жовтня. В день отвореня відбуде ся о 10 год. рано посьвячене будинку, котре сповнить архієп. Ісакович. Опісля промовить в імени міста президент Малаховский, а в імени краю маршалок ґр. Бадені. Зарезервовано також голос для Є. Е. п. Намістника. Після них промовить директор театру Павліковский, а відтак один з писателїв драматичних і один з артистів. По підписаню акту театральна орхестра відограє вязанку польских пісень, а о 12 годинї відбуде ся на ратуши сьнідане на кошт репрезентациї міста. Сьвяточне представлене розпічне ся о $6\frac{1}{2}$ год. вечером з такою проґрамою: Прольоґ Яна Каспровича, „Янек" опера Желеньского і „Відлюдки та поет" Алекс. Фредра. Артистична комісия ухвалила, що білети на се представлене будуть платні, з виїмком білетів для запрошених замісцевих гостий. Запрошеня вишле ся до Кракова до репрезентациї міста та до представителів праси, штуки і лїтератури, до Варшави і Познаня до представителів праси, лїтератури і штуки, до Праги до міскої ради і до тамошних директорів театру. Крім того дістануть запрошеня: Семирадский, Сенкевич, Падеревский, Моджеєвска, міністри ґр. Ґолуховский і Пєнтак, ґубернатор австро-угорского банку Білїньский і мн. ин. Що до цїни білетів вступу до нового театру то не буде она о много перевисшати цїни в Скарбківскім театрі. На пр. партерова льожа на 8 осіб коштувати буде на драмат 8 зр., партерове крісло від 2 зр. до 60 кр., на ґалерії найдешевші місця 25 кр. На оперетку цїни підвисшать ся о 30 прц., на оперу о 60 прц.

— **Модерний рабунок.** В Бродах перемешкував від кількох літ якийсь пан Дольґ. Хто він був, звідки взяв ся, про се нїхто не питав, бо пан Дольґ показав ся спокійним чоловіком, ба, навіть мали єго за дуже розумного. бо носив окуляри, по нїмецки говорив з віденьска, при склянцї був завсїгди героєм, а єго засади полїтичні з'єднали єму богато приклонників. Але до часу збан воду носить — одна невдачна проба втрутила того героя до зимних стїн вязницї, з котрою він, — як показало ся тепер — вже давнїйше познакомив ся. В Бродах жиє старий жид-водонос, про котрого говорено, що має богато гроший. На него то звернув око Дольґ. Умовивши ся зі своїм товаришем Мошком Зібенберґом, звабили они старого жида-водоноса до мешканя Дольґа, той представив ся єму яко висший функционар тайної полїциї і заявив єму, що маєток єго уважає ся за набутий в неправний спосіб, отже з обовязку свого мусїв би єго увязнити, але з вродженої доброти серця не хоче позбавляти єго дорогої свободи, лише жадає від него значнїйшої суми, аби, як сказав, заткати губу жандармам та полїцаям, бо то дуже напастливі люди. Жид опирав ся, але Дольґ при помочи свого товариша роздягнули єго до нага і найшли при нїм 580 зр., з чого 280 зр. задержав Дольґ у себе для жандармів, а решту забрав єго товариш Мошко, котрий мав випровадити жида-водоноса на дворець зелїзничий і там вручити єму тих 300 зр. на дорогу, бо в Бродах заборонено єму дальше проживати. Переполоханий жидиско уляг злочинцям і дав ся повести як ягня на зелїзницю. Але по дорозї запримітили люди якісь тайні зносини обох і дали знати жандармам; ті в сам час з'явили ся на двірци. Мошка увязнили, 300 зр. і водоноса освободили. Дольґ, почувши про все, не стратив фантазиї, він показав, що заслужив на титул полїтика. Зголошує ся сам до жандармериї і каже, що він чув про злочин сповнений Мошком на водоносї, а яко льояльний горожанин доносить о тім жандармериї. Але сей раз не пощастилось єму, водонос аж за пейси зловив ся, побачивши єго, і потвердив, що то власне він сам був проводиром того рабунку. Мошка і Дольґа увязнено.

— **Спроневірене в Маріямполи.** Касиєр банку для торговлї і промислу в Маріямполи Кіслер поручив возьному банковому Штернберґови занести лист з грішми, в котрім було 1600 корон і надати єго до Станїславова до філїї австро-угорского банку. Коли лист насців до Станїславова, директор Слатіна отворив єго і знайшов в нїм кусники паперу. Він зателєґрафував зараз до Маріямполя, а слїдство виказало, що Штернберґ отворив лист і забрав грошї, а надав инший лист з кусниками паперу. Штернберґа арештовано і відставлено до суду карного в Станїславові.

— **Напад на архієпископа.** До палати архієпископа Коріґана в Ню-Йорку зайшов якийсь волоцюга і хотів конечно дістати ся до спальнї архієпископа, а стрітивши ся з рішучим опором служби, покалїчив слуг і понищив дорогоцїнні предмети в комнатах, викрикуючи при тім, що „всїх сьвящеників треба вимордувати". Єго увязнено, а полїциї ледви удало ся уратувати єго перед розлюченою товпою. Архієпископ розхорував ся з перестраху.

— **Пропав султан з перлами.** Русин каже: „Пропав козак з дудами", але не жалує анї козака анї єго дудів. Американцї кажуть тепер „Пропав султан з перлами", — а їм жаль не так самого султана як єго перел, котрі він ховав в своїх подушках. Коли Американцї набули від Іспанії Филипиньскі острови за 20 міліонів долярів, дістала ся їм з сими островами також маленька громадка островів Сулю. Але Американцї мусїли тут порозуміти ся окремо з султаном воєвничого племени Моросів на сих островах, і він приняв американьский протекторат, та панував собі спокійно дальше. Перед кількома недїлями передав він управу островів американьскому официрови, майорови Світ, а сам вибрав ся нібито на прогулку до Сінґапоре. Одначеж показало ся, що там єго нема, а Американцї здогадують ся, що він вибрав ся до Парижа, та побоюють ся, що він забрав туди всї свої перли. Султан сей, має бачите найбільше перел і найкрасші з цїлого сьвіта. Недалеко від єго столицї Йольо знаходять ся в мори великі лави перлівниць, з котрих єго піддані вибирають перли, і сами ми найкрасшими платять єму податок. Султан всипав ті перли в пошевки від подушок, і так нарoбив собі множество подушок з перлами. Вибираючись в дорогу, взяв він 20.000 долярів і здаєсь також подушки з перлами. В такім случаю в Парижи не забракне єму гроша. Впрочім зараз по єго виїздї прийшло було до кровавої бійки межи обома найпершими начальниками племен, і Американцї мусїли мирити їх з оружием в руцї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция почт і телєґрафів** оповіщує: Новий договор почтовий зі Швайцариєю. Дня 12. серпня с. р. зістав заключений в Бреґенцї між австрийским і швайцарским урядом почтовим новий договор почтовий, котрий з днем 1. вересня с. р. увійшов в жите.

Найважнїйші зміни, спонукані сим договором, суть слїдуючі:

Вага листу для виміру оплати листової зістала в обороті між Австриєю а Швайцариєю підвисшена з 15 ґр. на 20 ґр. Пакети почтові

доказував, що та прислуга варта памятника, та що той памятник побудований вже в єго серцю.

— Не длятого, що дотикало то моєї особи і менї помогло, але тому що дало менї пізнати найхоробрїйше і найлїпше серце на сьвітї. Але на стілько часу ще менї присьвятите, що позволите оповісти собі, як я прийшов в то сьмішне положене, в якім ви мене застали і з котрого мене вирятували. Бо ви знаєте лиш половину з того, як річи стоять.

І він висповідав ся, яки невдячно поводить ся супротив стрия, котрий єго обсипує добродійствами і котрого він назвав одним з найлїпших людий. Оповів о своїй науцї, своїх розслїдах і звірячім шпитали, що так противить ся поглядам єго стрия.

Менї аж страшно! — сказала Валерия, коли Роберт скінчив оповідати — Чи ви справдї займете ся поважно вашими студиями? Велика любов до звірят, яку ви тодї в тім клопотливім положеню удавали, о много більше менї подобалась.

Він відповів:

— Я дуже добре знаю, що о нас Анґлїйцях говорять, немов би ми робили всїлякі непотрібні дивацтва. Прошу, вірте менї, що я дуже поважно займаю ся моєю наукою і що моя цїль цїлком не инша як мого стрия, а то охорона людского здоровля. Так то противности стрічають ся.

Назвавши ще Валерию своїм любим сповідником, відвів єї до свояків.

Між тим як в замковій каплици відбувало ся хрещене малого Віля і майже всї мешканцї замку разом з запрошеними міскими достойниками там зібрали ся, чатував при головнім входї на зводженім мостї, звістний нам Самми на пачку — зі скаженим псом. Бо день перед тим доніс ветеринар, що удалось єму винайти жаданого звіря. Вкінци почув Самми, що хтось іде під замкову гору і побачив двигаря з великою скринею на плечах. Якийсь страх єго огорнув і мороз по нїм перейшов.

— Гей, друже! — крикнув робітник, побачивши Саммього.

— Не кричіть так! Що приносите? — спитав Турнбелїв вірник, стараючись надати свому голосови твердість.

— Цїлком звичайну скриню — відповів робітник коротко. — Від ветеринаря Боллїнґера. Але то не для вас, пане.

— Чому не для мене? Атже то подарунок для нашого похрестника. Чейже оклик звучить: „Боїть ся водив".

— Так сказав ветеринар і так як мене тут бачите то і мій оклик, але, бачите, оно не конче відносить ся до мене, хоч рада в тих словах найлїпша, яку лиш можна дати хрещеному чоловікови. Бо я не бою ся кождої води, на пр. черешневої то вже цїлком нї. Тому оклик не гласить „боїть ся води" лише: пять франків! По нїмецки значить то: я вам скринї скорше не дам, доки не буду мати пять франків!

— Маєте — сказав Самми, дивлячись скосом на скриню.

— Добре! Але, як ласка, заждіть з розпакованєм, аж я вийду за ворота. Похрестнї подарунки дуже добра річ, але я на вашім місци волів би отвирати скриню повну фляшок з вином, як ось тоту.

Сказавши то положив двигар свій тягар на землю, обтер руки фартухом, обернув ся і побіг дорогою на долину.

Самми обійшов кілька разів скриню і нахилившись над нею наслухував. Крізь кілька малих отворів для воздуха чути було якесь порскане і бренкіт ланцуха.

— Проклята история! — погадав Самми і почіхав ся поза ухом. — Але що там! Дитячих забавок там вправдї нема, тількожчи Самми, що в Індиї боров ся з людоїдами, буде буде бояти ся скринї? Одно дурацтво більше на лїндеґскім замку — то що то вадить?

Взяв скриню осторожно на плечі і зник з нею в брамі.

Ах, Авроро, предсїдательно товариства для природного способу житя! Колиб ти була причувала, що занесено в тій скрини до замку, то ти була би єго не назвала палатою здоровля а печерою розбійників! Бо та скриня не містила вправдї нїякого скаженого пса, лиш твого любимця, радість твого серця, найрозумнїйшого між всїми чвороножними, твого товариша, плеканця, котрого ти після всяких правил науки ґиґієни виховувала, найздоровійшого — хоч і найсухійшого — між всїми псами; одним словом: твого Мопперля. І на який сумний конець він ішов!

По чинї хрещеня в каплици відбув ся пир і то в тїни широких лип на замковій терасї в огородї. Бо після правил старого Турнбеля не могло більше людий перебувати довший час в комнатї. Гостям то подобало ся тим більше, що стіл був прибраний по княжески. Цїле накрите було срібне, довкола прекрасні пахучі цьвіти і дерева. По середині стола здіймала ся посеред зелени хороша марморна статуя Ґиґієи, богинї здоровля, що з мисочки напоювала змию. Старий Турнбель вів паню бурмістрову до стола, бурмістр паню Турнбелеву, лїсничий аптикареву, аптикар знов єго жену, сьвященик панну Кріппензецер, молодий Турнбель панну Валерию Фінк, а пан Фінк панну Роґґенгавзен.

При другім, дальшім столї їли слуги і служницї дому, о скілько були вільні від услуги; і они мали також свою Ґиґією, свою богиню здоровля помеж собою, а то панну Бетті-

до 5 клґр. підпадають оплатам, установленим загальним договором для пакетів почтових що до порта від ваги (1 клґр. для звичайних пакетів) не зайшла через се ніяка зміна, противнож належитість асекурацийна (вартістна) від посилок вартістних зістала знижена на 10 сотиків від кождих 300 франків поданої вартости. Пакети до 5 клґр. ваги, так за осібним післанцем, як і за післіплатою, мають бути при наданю оплачені.

Зміна адресу є дозволена для всіх пакетів, без огляду на їх вартість. Зменшене і знесене післіплати дозволене є для всіх посилок за післіплатою під условіями, від котрих зависить зміна адресу.

Відтиски печати, котрою пакети вартістні суть опечатані, не конче потрібні на супровідних адресах тихже пакетів.

Що до пакетів без поданої вартости, котрі через відповідне замкнене, або зі взгляду на неподільність свого змісту достаточно суть забезпечені, не вимагає ся опечатаня ані заосмотреня оливяними пльомбами.

Часописи, предплачувані за посередництвом закладу почтового, могуть бути пересилані з Австриї до Швайцариї і на оборот за оплатою сталої належитости, котра в Австриї виносить (1) одну корону.

Поодинокі зміни позиций що до належитости і що до условий пересиланя, суть увзгляднені в спростованях тарифи почтової, так для листів, як і для пакетів, котрі то зміни рівночасно зістали оголошені в почтово телеґрафічнім дневнику розпоряджень.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Задар 17 вересня. Вибори до ради державної в Дальматиї розписані на дні від 17 грудня до 10 січня.

Лісбона 17 вересня. Правительство португальске поручило телеграфічно ґубернаторови Льоренцо Маркес, аби позволив Кріґерови відплисти до Европи, впевнивши ся попередно, що дійстно наміряє там удати ся. Рівночасно одержав ґубернатор поручене поводити ся з Кріґером відповідно до его достоїньства.

Мадрид 17 вересня. Рада міністрів ухвалила привернути завішену перед кількома місяцями конституцию.

Триєст 17 вересня. Вибори до ради державної в Істриї, Гориции, Градиції і місті Триєсті відбудуть ся між 3 а 15 січня 1901.

Берлин 17 вересня. Бюро Вольфа доносить з Шанґаю, що Лігунчан по візиті у німецкого посла, до котрого прибув в товаристві хіньского директора телеґрафів Чеґа, від'їхав на покладі англійского корабля до Пекіну.

Пекін 17 вересня. Оногди переслухувано убийника Кеттелера. Убийник признав ся до злочину, сказав що єсть підофіцирoм хіньскої армії та що убив посла на приказ одного висшого урядника, однако не знав кого убиває.

Льондон 17 вересня. Ґен. Леневич повідомив командантів, що одержав приказ вислати з Пекіну часть войск росийских до Тієнтсіну.

— **„Краєвий Союз кредитовий"**, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові (ринок ч. 10, I. поверх в домі „Просьвіти", приймає вкладки ощадности в довільній високости і опроцентовує на $4\frac{1}{2}\%$. Один уділ членьский в „Краєвім Союзі Кредитовім" виносить 50 корон; кождий член може мати більше уділів. При вплачуваню першого уділу належить зложити також вписове в квоті 2 корони на фонд резервовий. Від уділів членьских виплачує „Краєвий Союз Кредитовий" за рік 1899 дивиденду в висоті 5%. — Призбираних гроший уживає „Краєвий Союз Кредитовий" на заосмотрюване руских товариств кредитових потрібним засобом капіталу оборотового, як також на переведенє користних парцеляций.

ну Феррарі, мамку. Она бо ще того самого дня, коли викликала таку величезну бучу з Вернером і поломила на его хребті парасоль, вернула і зявила ся в добрім здоровлю в кухни.

— Ах, як гарно! — скрикнула лісничева, коли всі засіли довкола стола. — Чи можу спитати кого представляє та статуя?

Муж висьміяв її і сказав:

— То, моя люба, властителька менажериї, що показує змию і наставляє тацку, аби видці кидали в неї гроші.

— Не вірте, пані — відозвала ся добродушно пані бурмістрова. — То вдова по бл. п. Лаокоонї, що має бути лісничим. Подивіть ся лиш, як ніжно пестить она змию і виявляє їй свою вдячність. Мусїла мати причину до того.

— Лаокоона, як звістно, задушила змия — пояснив аптикар, а Турнбелї засьміяли ся.

Панна Кріппензецер хотіла також попиcати ся своєю ученостию і сказала:

— Треба тим більше дивувати ся тим прехорошим цьвітам пана барона, що він як чую заборонив у себе уживати всяких навозів. То на мою гадку дуже гиґієнічно.

Панна Роґґенгавзен погрозила панні Аворі пальцем.

— Ей, панно Авроро! Чи ви не предсїдателькою товариства для природного способу житя.

— Алеж очевидно — відповіла добродушна бурмістрова замість Аврори.

— І мимо того даєте перед хемії? — питала Елеонора дальше. — Чи ви не говорите звідно: найздоровійшою єсть проста, природна пожива?

Панна Аврора потвердила.

— Але при хрестинах робить панна Кріппензецер виїмки — замітив бурмістр.

По печени задзвонив аптикар в свою склянку і підняв ся, аби виголосити бесїду вершами. Але панна Кріппензецер, що коло него сиділа, вхопила его сильною рукою за полу фрака і з легкостию посадила его на крісло та з гнївом шепнула:

— Присвоюєте собі право, яке менї належить. Як предсїдателька товариства.... То нечуване!

Дами почали сьміяти ся засланяючи лице хусточками. Але пан бурмістр порозумівши ся з паном Турнбелем встав і промовив:

— Високоповажане товариство! Як голова міста чую ся за дозволом пана Турнбеля зобовязаним той на всякий спосіб для него лестний спір о честь першої промови, безсторонно залагодити.

— Я дуже вам вдячний, пане бурмістре! — сказав пан Турнбель сьміючись.

— При тім буду старати ся — говорив бурмістр дальше — увзгляднити після справедливости оправдані прикмети обоїх спорючих сторін. Звичайно дає ся першеньство вікови....

— Я уступаю! — крикнула скоро панна Аврора і загнївана сїла на крісло.

— Ви, панно Авроро, мали би першеньство також як женщина — говорив бурмістр — але справедливість велить розважити, що здержувана поезия о много небезпечнійша, як здержувані небилиці. Обиджені поети мстять ся звичайно в страшний спосіб, а погадайте, що в тім случаю поетом єсть аптикар! Горе тому місту, колиб він, як обиджений поет схотїв свої дияльоґи помістити в наших жолудках. Горе і вам, панно Кріппензецер, колиб він паперові мішочки, гиґієнічного чаю, який ви звичайно записуєте, велїв хитро задрукувати із середини своїми їдкими вершами!... Ні, я бачу, що ви того не хочете!... Що небудь з нами буде: кличемо відважно і рішучо: Пане аптикар, починайте свою віршовану промову.

(Дальше буде.)

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1900, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольго, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{13}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·13	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Скольго, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Скольго, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-о години вечером до 5-ої години 59 мінут рано
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає Адам Крехевецкий.

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши „Внучок“ — А. Мечника „Ованес Огана“ — К. Лясковского „Зужитий“ — Ст. Аріеля „Улуди“

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ“ передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літератским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного отрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює їй практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань улїпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами признаня, становлячими для редакциї цїнну заохоту до постійности на обібраній дорозї.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким з'обовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нинї вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нинї сказати о дусї і напрямі нашої працї на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперервного постійного забезпеченя сотрудництванашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені працї: *Марії Родзевичівної*, *Віктора Гомулицкого*, *Володислава Ст. Рей монта*, *Севера (Ігн. Мацїйовского)*, *Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского*, *Миріяма*, *Лянгого*, *Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слїдуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта повість п. з.: **І по многих днях. — І по многих лїтах....**	**Севера** повість п. з.: **Леґенда.**

Условя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:		В Галичинї з почтовою пересилкою:	
Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.	Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.	Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.	Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).